

2. melléklet

Gerő Gyula 2017. október 4-én kelt, emailben érkezett levele:

Kedves Ica!

Az én világra jöttem idején, 1925-ben szüleim az új pénz bevezetésére vártak, mert az első világháború utáni óriási infláció szétzilálta az országot és az ő életüket, mindennapjaikat. Én a második világháború utáni hiperinflációt úgy értem meg, hogy apám egyhavi nyugdíjából fél kilogramm vöröshagymára futotta.

Ilyen emlékek alapján érthető, hogy miért nem forintban, hanem euróban létesítettem a Gerő Éva-alapítványt. Az euró 1,1%-os kamatának több mint kétszeresét ígérő magyar kincstárjegyre történt átváltással a jó gazda fejével gondolkodó Némethné Etuska ebben az évben szerencsésen gazdálkodott, a jövőre vonatkozólag azonban **az euróra való végleges visszaállást kérem.** Ezt az ígéretet a következőkkel támasztom alá:

2018-ban választási év következik, a hazánkban ilyenkor szokásos pénzszerűséggel, és ez, valamint a lehetséges turbulens politikai mozgások a forint helyzetét bizonytalanná tehetik. Másrészt az ország valutája is előbb-utóbb az euró lesz, amelynek bevezetésekor a meglévő euró többet fog érni, mint az akkor átváltandó forint.

Összegezve: a most kamatozó kincstárjegy lejártakor, **2018 elején jelentkező forintösszeg azonnal visszaváltandó euróra, és a jövőben is abban tartandó.** (Ugyanez az elv vonatkozik arra az esetre is, ha **valamikor dollárban gyarapodik** az alap - annak az összegnek is dollárban kell maradnia.)

Mindennek az alacsonyabb kamathozam lehet a következménye, de ezt vállalni kell. Addig, amíg élek, kipótolom a kifizetést az évi 300 ezer forintra, azon túl azonban - ha más módon, pl. persely felállításával, nem sikerül elérni ezt a kiosztási minimumot - vállalni kell a kisebb összeget igénylő pályázati célok kitűzését. (Pl. a drágább eszközök beszerzési támogatása helyett könyvek kötetésére kiírni a rendelkezésre álló összeg erejéig.)

Budapest, 2017. október 4.

Dr. Gerő Gyula

PS: Ezen kérő-óhajtó soraimat szíveskedjék az alap fundamentális dokumentumai közé elhelyezni